

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Vxor Lot & Susanna, illa flammis, hæc saxis liberata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

corde feceris: & ideò custodiri te, ne peccares in me, & non dimisi, ut tangeres eam. Quibus ex verbis intelligent multi, cur sæpe occultis puniantur, aut velut fibula refrènentur, morbis. Vel enim peccaturi essent, sine hoc capistro, vel iam peccauerunt. Quid ni eos peccati non ignaros plecteret Mundi Rector? qui Abimelech, cum toto regno suo, inscium castigauit? Ipsum regem testem habemus: *Induxisti*, ait ad Abraham, *super me, & super regnum meum; peccatum grande.* Cùm enim populus sit aliquid Principis, & quasi pars quædam, siue membrum politicum, solet DEVS regna, propter regum peccata, castigare. Vocat autem *peccatum grande*, vel quia & materiale adulterium, quod ignorans commisisset, censet non esse parui faciendum; vel certè, quia grandem illius peccati vltionem plagamque *grande peccatum* appellandam arbitratur, cùm non rarò, ex effectu, causæ magnitudo possit iudicari. Viderint hïc, qui pensi nihil habent, quamcunque in feminam incidant. Nec enim rara est, & priuata hæc audentia, sed apud multos in consensum vertit, vt dum temerè cupidini litant; in adulteria incidant.

Gen. 20. 9.

IX.
 Consimilia multa sunt diuinæ, erga coniugatos, prouidentie argumenta. Vt, cùm arsura esset Sòdoma, tunc enim Lotum cogebant Angeli dicentes: *Surge, tolle vxorẽ tuam, & duas filias, quas habes, ne & tu pariter pereas in scelere ciuitatis. Dissimulante illo, apprehenderunt manum eius, & manum vxoris, ac duarum filiarũ eius, eò, quòd parceret Dominus illi. Eduxerunt q̃, eum, & posuerunt extra ciuitatem, & ignem, & exitium. Famulos, & ancillas, & ipsos etiã generos, qui prædictioni fidẽ non adhibuerunt, in Sòdoma manentes, nequaquam, injecta manu, extraxerunt: extraxerunt autem filias virgines, & matrem virginum educatricem, vt coniugium Loti conseruaretur. Quod sanè cõseruatum fuisset, nisi curiositas, quæ multas perdit feminas, ex vxore statuã fecisset. Equè igitur DEVS matrimonij curã habet, in periculis flammarum, ac aquarum. Nam sicut Noë, cum vxore, in diluuiò; ita Lot, cum conjugè, in incendio, diuinam manum sensit auxiliatricem. Ioachim autem Susannam suam saxi, & calumnijs, quæ quouis saxo sunt duriores, liberatam, cum triumpho recepit: Susannam feminam omnibus numeris absolutam, stirpe, elegan-*

Gen. 19. 15.

Dan. 13. 2;

elegantia, educatione, pietate, opibus florentem, utpote, filiam Helcia, pulchrā nimis, & timentem Deum: parentes enim illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suā secundum legem Moysi. Hæc talis quod non periculū peccandi deuenit? sed, quia Deum timuit, & vitiosos superauit. Quin & à senū, immò, & iudicū falsi testimonio, & à presentissima morte ac infami supplicio ereptus est, Deo Daniele mittere. Sic coniugi coniunx est, restituta

C A P V T XXVIII.

Eadem Dei cura prouidentiaq̄, in conseruandis matrimonijs, tam demonis, quam Sanctorum ope duplici, declaratur.

I.

Abellam quidam vocant, quod de nobili Lombardis refert Boccatius; quem ait, ad terram sanctam occidentem, Hierosolymitanæ militiæ nomen dedisse, domoq̄ue discedentem conjugii suæ annuli signatorum partem alteram reliquisse, cum hoc pacto, ut, si intra triennium, ab ea die, non rediret, vxori liberum foret, arrha hac & symbolo neglecto, alteri cuiunque vellent, marito nubere. Hac lege atque conditione facta profectus, in Iudæa captus est, ac in Ægyptum abductus. Ibi Sultano (quem jam olim, in Europa, peregrinantē, licet ignotum comissimo hospitio receperat patris eius) propter parentis humanitatem, viriq̄ue insignem prouidentiam & præclaram dignitatem, mox adeo placuit, ut eum honestè haberet, ac deinde probatis, diutinā familiaritate, cum moribus, omnibus illum rebus suis præficeret. Iosephum aliqui dixisses. Vertente triennio, hic talis oeconomus repente in extremam incidit tristitiam. Cuius causam Sultanus multis verborum blanditijs expiscatus, Dijs depulsoribus, seu Auerruncis opus esse censuit. Itaque magum aduocauit, qui illum, in lectulo pretioso consopitum, & magna auri gemmarumq̄ue viuentium, postrema trium annorum nocte, spiritibus baiulis, Papiam in summum templum, deferendum curauit. Aditus, et manè conspecto, trepidus fugit; ac dum alijs in via de specto narraret Ægyptio, obuiam iam virum eundem habuit, ad adu vxoris properantē, eodem die ipso ab alio sponso, vesperi, do-

mum